

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 232 - Any XX

JUNY de 1983

La façana del temple de Santa Maria es mostra més esplendorosa encara, després de la seva restauració.

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Jordi Padullés, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera i Antoni Ponsa.

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Pauli Ribera, Magda Trepal, Guillem Viladot i Josep M.ª Pijuan

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 700 ptes.

Estranger 850 ptes.

Número solt 60 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

IMATGES D'AHIR

per Josep Bertran i Puigpinós

(Foto: Arxiu Històric)

La imatge d'aquest mes no és pas d'un ahir massa llunyà en el temps, però, per a molts agramuntins, és absolutament inèdita i per a molts d'altres, segur que la tenen del tot oblidada.

En una sèrie de postals realitzades a finals dels anys cinquanta, ens mostren els carrers més cèntrics d'Agramunt sense cap cotxe; com excepció, i d'altra part molt representativa, un solitari Viscuter. Quins temps per aparcar!!

'Sió' recomana

UN LLIBRE: «Les hores guanyades», per Raimon. Ed. 62.

UNA REVISTA: «El Món», setmanal.

UN DISC: «Totes les cançons», de Raimon.

ALS DIARIS: «La punta», a l'«Avui», per Pius Pujades.

RADIO: «La bohèmia negra», a Ràdio Ponent a les 16'30.

INFORMACIO AGRAMUNTINA A LA RADIO: Ràdio Tàrrrega:

Informació esportiva els dilluns, a les 3 de la tarda.

Ràdio Popular de Lleida: Informació General, els dimecres, a 3/4 de 7 de la tarda.

Ràdio Ponent (F.M. 92 Nhz): Informació General, els dijous a 3/4 de 12 del migdia.

Sastreria

UNIVERS

Avda Carlemany. 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

MAIG
diumenge, 15 — SANT ISIDRE

Un any més els pagesos i ramaders d'Agramunt, junt amb els de la comarca, han celebrat la festa del seu Patró amb els actes tradicionals que ens tenen acostumats. Ahir, diferents jocs per a la mainada que acabaren amb una sorollosa traca. Avui, Missa Solemne i, prèvia concentració a la plaça del Pou, els Tres Tombs amb el circuit de costum (Plaça Pou-A. Guimerà-Estudis Nous-Plaça Mercadal-Rondà dels Comtes d'Urgell-Carretera-M. Jolonch-Plaça Pou). Desfilaren unes 150 màquines, la majoria potents tractors, i també dues carrosses molt ben guarnides, en especial una d'elles on hi havia representat el Pilar d'Almenara.

EXPOSICIO DE TAPISSOS A L'ALT LLIÇ

Roser Gallifa i d'Argullol, graduada a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, i amb pràctiques a l'Escola Catalana de Tapissos de Sant Cugat del Vallès, aquest migdia ha inaugurat una exposició de les seves creacions al Museu Municipal. Per a la majoria de nosaltres —profans en aquest mitjà d'expressió plàstica—, ha estat una experiència enriquidora el recrear-nos en la contemplació de les formes i colors dels diferents tapissos allí exposats.

diumenge, 22 — «EL RETAULE DEL FLAUTISTA»

Quasi a l'any just (sols 8 dies de diferència) de la primera representació d'El Retaul del Flautista, de nou, el Grup Escènic Agramuntí l'ha escenificat, però aquesta vegada a l'aire lliure, a la plaça i en sessió de nit. El marc no podia ser millor; la façana de l'Església i la de l'Ajuntament com a escenari i, enfront, unes tarimes perquè el públic ho pogués veure comodament. Tot magnífic (el muntatge ratllava un cost de 200.000 pessetes), sols el temps va fer la guitza, a més d'una latent amenaça de pluja, hi feia un fred que pelava! Malgrat això, unes 500 persones hi acudiren per aplaudir-los llargament. Cal destacar que, entre el públic, hi havia: Manuel Oronich, delegat Territorial i Maria Carme Torres, Cap de Serveis de Cultura. Acabada la representació, aquestes dues personalitats de la Generalitat a Lleida, acompanyades pel nostre Batlle, passaren a saludar i felicitar els components del grup escènic.

dilluns, 23 — FOC

A primera hora del matí la sirena ha alertat els agramuntins, per un foc que s'ha declarat a una casa vella del carrer del Pas de Ronda. Ha estat una mica laboriós apagar-lo degut a la intensa fumera —producte dels eterogenis gèneres que allí hi havia arrebegats—, pel que han hagut d'acudir-hi bombers de fora Vila, que portaven caretes contra el fum i mànegues amb més pressió d'aigua.

NOU/VELL ALCALDE

Aquest matí i a Ca la Vila ha tingut lloc l'acte de formació oficial del nou Consistori (sortit de les passades eleccions), així com l'elecció del nou Batlle. Ha estat reelgít Josep Huguet, cap de llista dels «Independents per un Poble Nou» que obtingueren 8 consellers, més 2 Aliança Popular i 1 del PSC-PSOE. D'aquests 11 vots, 10 han estat per ell, i l'altre per Josep M.ª Inglès, cap de llista d'A.P.

diumengé, 29 — PRIMERA COMUNIO

L'aproximadament setantena de nens i nenes que enguany han rebut per primera vegada el sagrament de la Comunió, ho han fet en dos torns, entré aquest diumenge i el passat dia 22.

dimarts, 31 — CASAL AGRAMUNTI

Tres notícies a destacar d'aquesta entitat últimament.

El canvi de conserge que regenta la sala-café, i que s'ha pintat de nou, aquesta, així com la façana de la mateixa.

Per altra part, la Junta, en un últim intent per revifar l'assistència als actes programa per la Festa Major (molt esllanguits i deficitaris, per la poca participació dels socis, durant aquests darrers anys), ha adreçat una carta-circular als mateixos, invitant-los a col·laborar-hi més estretament i, sobretot, demanant-los un nou ajut econòmic, en forma d'un abonament de 4.000 pessetes per sis sessions de ball; a hores d'ara, de més de cinc-cents socis que té l'entitat, sols una trentena han respost afirmativament, en passar-los a recollir el butlletí d'acceptació.

NO PLOU

Encara que en aquesta zona el problema de l'aigua, per a usos domèstics, no és engoixant (com a d'altres zones properes), sí que la falta de pluges ha estat fatal per als nostres camps, i en particular per als cereals, en aquests moments, les collites d'ordi i blat es preveuen molt migrades.

Perquè diem Pare nostre...

De tant en tant, amb una certa reticència, se'ns fa retret de la catalanitat de «SIO». També de tant en tant, es reben mostres d'adhesió a la nostra manera de fer i precisament per ambdues coses nosaltres, igualment de tant en tant, ens sentim obligats a tractar aquest aspecte de la nostra Revista.

En diferents ocasions s'ha fet comentari des d'aquestes mateixes pàgines dels PER QUE que motiven tot el seu contingut en català, i ben sincerament creiem que són innombrables les justificacions que poden aduir-se.

Avui, per exemple, volem dir que no deu atribuir-se a la nostra actitud ni rebellió ni desafiament, sinó ans el contrari una defensa aferrissada de la més íntima de la nostra especial qualitat: ço és, la manera d'expressar-nos.

I és en català com ens comuniquem tots els veïns; en català juguem i riem; plorem i cantem; comprem i venem; comptem i preguem. I ens surt així a tothom (als que a voltes ens critiquen i als que tanmateix ens encoratgen), d'una forma espontània i natural, sense que representi per ningú el més lleu esforç, la qual cosa justifica ja plenament que la nostra és una parla viva, arrelada al poble. I clar que cal defensar-la, i polir-la en el que es pugui i, inclús, magnificar-la.

Perquè opinem que no és pas per un fet casual que els infants de casa nostra diguin pare i mare i no «papá i mamá»; que els joves, a cau d'orella, es diguin t'estimo i no «te quiero»; que els adults parlin de blat i ordi, de porcs i d'aviram i no pas de «trigo» ni «cebada» ni de «cérδος» ni de «gallinas». No és pas perquè sí, en fi, que tots plegats hàgim après a resar el Pare nostre, i no, el «Padre nuestro»...

I considerem que és precisament aquí, en l'espontània facilitat que emprem en la utilització dels nostres mots, on rau la nostra i única identitat que ve recolzada, a més, per centúries d'anys d'història.

Decididament, haurien d'oblidar-se moltes coses per canviar les nostres més íntimes conviccions, i com sigui que ens manca la voluntat de fer-ho, nosaltres, amics subscriptors, intentarem seguir en la mateixa línia.

«SIO»

AGRAMUNT

Avui ens correspon considerar la formosa vila d'Agramunt.

Aquesta petita ciutat, o gran poble, és una de les quatre més antigues del Principat Català. I continua essent important per la seva tradició agrícola i per les seves famoses produccions de torrons; així com per la importantíssima església: un monument d'estil romànic, dels segles XIII i XIV (en el s. XV s'afegí el campanar), tota bastant deteriorada fins i tot ara que l'estan restaurant.

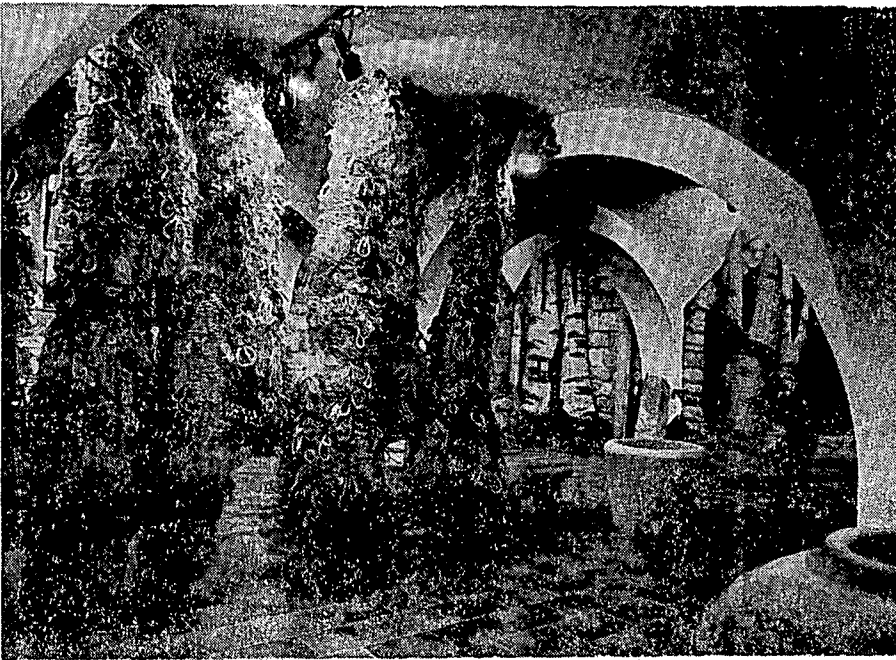
Com a curiositat important (a més d'històrica) cal esmentar que antigament, a Agramunt, s'encunyava l'anomenada moneda agramuntina.

Del que podeu estar-ne ben orgullosos, vosaltres, agramuntins, és de la Plaça del Mercadal; tan esplèndida com no n'hi ha gaires.

Tot això fa que Agramunt sigui molt valuosa, juntament amb els vint-i-sis pobles que hi ha als voltants, amb tanta bellesa, amb tanta antiguitat, i tanta història... Enforteixen aquesta comarca Montclar, Donzell, Mafet i tants d'altres que constitueixen un patrimoni comarcal que molts destijarien, i que molts desitgem conservar tal com són o millorar-les, evitant que no s'enderroquin perquè seria una gran vàlua perduda que ja mai més no tindriem a Catalunya.

Com podeu apreciar, Agramunt és força important dins de Catalunya. Cridem tots, de cor, VISCA AGRAMUNT!

DOLORS PASCUAL I ROVIRA

MUSEU. Del 15 al 23 de maig, el Museu acollí una important exposició de **Tapissos a l'alt llis** de l'artista Roser Gallifa i d'Argullol. Des de 1971 l'autora ha participat en nombroses exposicions col·lectives i individuals arreu del nostre país i algunes ciutats de França, aconseguint nombrosos guardons. Els molts visitants del Museu pogueren gaudir contemplant unes obres i una tècnica inèdites a casa nostra. Molt inspirades i treballades eren les obres que poden apreciar-se en primer terme i al fons de la fotografia.

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrons i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Història i Anecdòtari

L'Església de Santa Maria d'Agramunt - II

Al mes de març vaig encetar uns comentaris sobre el nostre temple parroquial que avui continuarem. Parlava aleshores de la data de construcció, de l'emplaçament i de les fonts de finançament de les obres. I a propòsit d'això darrer, un factor sempre important, intentaré aclarir conceptes sobre la intervenció que els teixidors de la vila tingueren en les obres de l'església.

Com sabem sota la imatge de la Verge de que presideix el grup escultòric que clou la portada principal, hi figura una inscripció que traduïda diu: «Els teixidors d'Agramunt van fer aquesta imatge de Santa Maria a l'octubre de l'any del Senyor 1283». L'esmentat grup consta de tres cossos: el central amb la imatge de la Mare de Déu; a la seva dreta els tres sants Reis i a l'esquerra l'escena de l'Anunciació. La inscripció, com deia abans, està posada sota la imatge de la Verge i es refereix exclusivament a aquesta. Vol dir això que els Reis i l'Anunciació foren pagats per algú altre? La veritat és que no ho sabem; tots els autors que han parlat d'aquest tema, simplificant l'assumpte, han atribuït la totalitat del grup a la generositat dels teixidors agramuntins i tal vegada tenen raó; però la cosa no és tan clara i res s'oposa a que fos d'una altra manera. La realitat és que al volt de la inscripció de referència hi figuren cinc llançadores, instrument que té relació amb els teixidors; però sota els Reis hi ha unes òlibes, de les quals n'ignorem el significat; i sota l'Anunciació s'hi troben esculpits uns florons que tampoc no sabem que volen dir.

El lector pot pensar que miro molt prim, però dintre el que cap cal esbrinar la veritat i no llençar afirmacions a la lleugera, perquè hem vist escrit que els teixidors agramuntins van pagar la portada i això ja és anar una mica massa enllà. La veritat històrica es mereix un respecte extraordinari i no podem afirmar res que no estigui comprovat, encara que es tracti de «mentides» que no perjudiquen ningú.

En els antics pergamins el nostre temple és esmentat indistintament amb la titularitat del Sant Esperit i la de Santa Maria. Aquesta circumstància ha fet suposar que la confraria

del Sant Esperit havia contribuït a la construcció de l'església. Podria ser, però en tot cas fou a les acaballes, perquè l'església es va començar, probablement, a finals del segle XII i la Confraria del Sant Esperit no fou fundada fins al 1272, un segle més tard. I la inscripció dels teixidors és de l'octubre de 1283, amb la particularitat que tot sembla indicar que fou un afegit posterior. Vull dir que, observant atentament aquella arcada, dona la impressió que la portada ja estava acabada en aquella data i que hagueren de treure les primitives pedres en encaixar-hi les que donen suport a les esmentades escultures. Una obra delicada i difícil de realitzar, però que tingué èxit perquè el proper octubre farà exactament set-cents anys que són posades allí i no tenen pas ganes de caure.

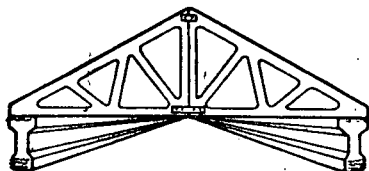
Seria interessant saber quan la portalada principal va començar a ésser practicable, o sigui quan va començar a servir per entrar la gent a dins; perquè aleshores tindriem un element més de judici per saber on ens tenia el tribunal el comte Ponç de Cabrera, d'acord amb el privilegi de l'any 1238. En aquell pergamí només hi diu que tindrà tribunal davant les portes de l'església major d'Agramunt i encara que vagi en plural cal pensar que es referia a una porta determinada.

Ens poden orientar una mica sobre aquest particular els bancs de pedra encaixats a la paret que s'observen a la portalada nord, més antiga que la principal. Tal vegada en aquells bancs hi seien els membres del tribunal del comte quan administraven justícia.

Es evident que la nostra església es va anar construint poc a poc, i l'evolució del romànic al gòtic la podem observar perfectament a l'interior del recinte. De ben romànics, amb arcs de mig punt, només ho són els absis i les dues portalades més antigues, i encara en la principal l'abundant ornamentació la situa en el període de transició a l'ogival. A dins del temple, en canvi, totes les arcades entre columnes són apuntades i ho són cada vegada més a mesura que s'apropen a la plaça, a mesura que passaven els anys i la moda accentuava aquella tendència. Segurament van començar a construir prop dels absis i anaren avançant en direcció a ponent fins a tenir tot el recinte cobert. Podem pensar que simultàniament anaven construint les portades, primer la nord i després la principal, seguint un projecte prèviament establert i per això els arcs són de mig punt.

LLUÍS PONS I SERRA

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

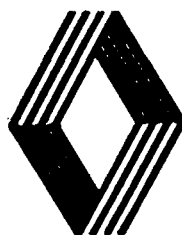
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

«...Durant el segle XVI aquest exercit era petit i s'organitzava sols per pocs mesos i per a determinades campanyes perquè era car de mantenir i els sistemes establerts per a proveir aliments no eren suficients: els exercits vivien del país que ocupaven. Estava format per voluntaris que s'allistaven per la paga, l'aventura o..... l'esperit de lluita va decaure al segle XVII. A les guerres amb Portugal la noblesa..... es mostraven reacios a acceptar la Unió d'Armes..... i que els obligava a participar del manteniment..... fora del seu..... del seu.....».

La calor era xafogosa i invitava a la son. Què pesat era haver d'estudiar al juny! Sí, és clar! calia fer-ho per tal de treure's el curs del damunt; de fet, quedava un parell de setmanes i fora, però...

S'havia quedat adormit amb un escamot de soldats lluitant al seu voltant però, l'estaven atacant a ell? és clar! el volien mort per tal que no portés el missatge al rei. L'exercit era petit durant el segle XVI; tant, que sols quedava viu ell. Tota la resta eren enemics. Desembeinà l'espasa i els matà a tots en un no res. Començà a cavalcar, a la velocitat d'un llamp, a estones un cavall i a estones un avió sense ales. Ensopegà amb un núvol que no volia donar-li pas, espès com la boira i tan tou que resultava impossible avançar: a cada pas s'enfonsava. Una llum intensa incidia damunt d'una roca que encara era lluny. S'acostà a ella i descobrí que hi havia gravat l'escut enemic! Havia de fugir però dos soldats de tamany terrible van caure damunt d'ell i el van fer presoner.

— Què em fareu?

— Et portarem al nostre rei perquè decideixi la teva sort.

Al minut es trobà en una sala gran amb molts soldats i poques finestres i una escala de cargol al bell mig de la sala.

— No te la miris!, no porta enlloc.

La veu venia de lluny, del fons de la sala on hi havia un home amb una corona al cap, però no li veia la cara.

— Vine, aquí— cridà el rei.

Començà a caminar vers ell i a mesura que s'atansava, la cara del rei enemic se li anava fent familiar. Quina sorpresa en tenir-lo fit a fit: era el seu professor d'Història!! Ara sí que havia de fugir i començà a córrer. S'enflà per un arbre tan talt i prim que es doblegava fàcilment per acabar trencant-se i donar pas a un camí que no es veia on començava però, curiosament, sí el veia el seu final on hi havia un home amb un pinzell que anava inventant el trajecte.

— Tardaréu molt en acabar el camí?

— No ho sé. Ja és la tercera vegada que el dibuixo i l'esborro. No m'agrada com queda. La veritat és que no sé quina direcció donar-li. A l'esquerra he pintat el mar; si l'encaro cap a allà, amb el temps esdevindrà riu i jo vull dibuixar un camí que sempre sigui camí.

— Per què no el fas anar cap a la dreta?

— Perquè a la dreta tinc pensat de pintar-hi un bosc molt espès. Si encaro el camí cap a allà, sens dubte s'em perdria entre els arbres. No m'interessa un camí sense sortida.

De cop s'adonà que el castell on vivia el rei que esperava el seu missatge estava davant seu, tot i que molt lluny encara.

— Ja està! Fes que el camí vagi recte fins al castell.

— Però un camí recte és tan avorrit que no el vull fer— contestà l'home del pinzell.

Alarmat, li explicà que fugia dels enemics i que li era urgent arribar al castell.

— Bé— respongué l'home— menja't aquest plat de cols que jo et dibuixaré i et se complirà qualsevol desig.

Sempre havia odiat les cols i ara depenia d'elles. Tançà els ulls i se les posà a la boca. Tornà a obrir els ulls i, renoi! es trobava davant el seu rei. Tenia, aquest, la cara embolicada amb un drap blanc. «Té mal de queixals» li va dir un soldat.

— Tens algun missatge per a mi— preguntà el rei.

— Sí, els enemics tenen una escala de cargol.

— Bé, l'anirem a collir quan ploqui.

El rei féu un gest amb la mà i un soldat li portà una capseta.

— Has estat un heroi i com a premi t'ofereixo la meua filla. L'he posada en aquesta capseta perquè és tan bonica que si algú

No esperem que ens ho demanin

Si som, i volem ser, catalans cal que catalanitzem en tot moment la nostra vida, i per aconseguir-ho, el primer objectiu ha d'ésser que la llengua catalana sigui sempre l'emprada, arreu i sense excepcions, començant per la pròpia llar fins a arribar als mitjans de comunicació i passant per totes les activitats personals.

Si tots, i cada un de nosaltres, ens imposem seguir aquesta línia, l'esforç esmerçat serà mínim comparat amb els beneficis que automàticament en rebra tot Catalunya. Fent-ho així, a més, contribuïm d'una manera decisiva a l'enfortiment del nostre govern autonòmic. Sovint, però, la nostra actitud se'n va pel camí més planer..., més fàcil i aleshores, és quan en lloc de donar suport—encara que sigui d'una manera més o menys indirecta— als governants de casa, el que fem és criticar-los. I, moltes vegades—massa— veiem en ells els responsables directes de tots els mals que se'ns aboquen a sobre sense parar-nos un moment a esbrinar la part de culpa que indubtablement ens correspon a cada un de nosaltres.

Això em ve a tomb remarcar-ho, posat que el fet o el motiu que vull reflectir en aquestes ratlles no és altre sinó el d'una missa (en castellà) a la qual vaig assistir com un més entre els oients.

En primer lloc permeteu-me un aclariment: no tinc res contra les misses, siguin en l'idioma que siguin.

Doncs bé, es tracta d'un dia de primera comunió en una petita, però bonica església d'un poble dels voltants de Barcelona.

Els infants disposats a rebre per primera vegada el sagrament eren exactament vuit. El recinte era ple de gom a gom; no obstant això, hi havia un silenci absolut. Moments abans de començar la celebració es repartiren els llibrets (en català) per a seguiment de la missa i diferents càntics. La noia que dirigia el cant (en català) des d'un costat de l'altar, donava la impressió que sabia dominar les notes musicals com el parenostre, i l'oficiant, féu el corresponent sermó (en castellà) adreçant-se d'una manera molt senzilla i força adient als vuit deixebles.

En acabar la cerimònia i havent sortit tothom a la plaça, s'em dirigí un familiar tot dient:

— Què te'n sembla dels de la Terra Ferma?—, referint-se al capella.

— Ah! sí. Doncs pel que acabem de veure no ho sembla! — Posat que em dius això, ara mateix li ho vaig a dir. No crec que s'ho prengui malament. Ens coneixem fa temps.

Les raons adduïdes foren molt simples i no gens convinctes. Segons ell no havia oficiat en la llengua pròpia perquè ningú no li ho havia demanat.

S'ha de demanar...?

A. PONSA

te la veiés, la voldria per a ell. Fins que no et trobis lluny de tot perill, no l'obris.

Dit això, el rei va desaparèixer.

Amb la capseta a les mans començà a caminar al temps que els soldats li cantaven «Has estat un heroi! has estat un heroi!».

Tot just caiguda la nit arribà a una plaça solitària. Era l'oportunitat d'obrir la capseta. Però una mà el tocà pel darrera.

— Fill meu! Què no estudies?— era la veu de la seva mare.

Oh! s'havia quedat adormit! Res de la seva aventura havia estat veritat.

— Estudia i no et tornis a adormir— afegí la mare.

Tornava a tenir el llibre davant seu. Sols quedaven dues setmanes per acabar. Calia estudiar.

«...del seu territori. L'esquadra, per la seva part, formava dos blocs. Malgrat no estar sempre ben preparada, va mantenir el domini de la mar durant el segle XVI...».

MARIA TERESA PRADOS I CAMARDONS

Noticiari de la Ribera del Sió

(Goordina,
Pere Mora)

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

— El passat dia 8 de maig, van tenir lloc les eleccions municipals, amb la victòria de C i U per una immensa majoria, davant una clara derrota d'AP. Els resultats foren els següents:

C i U	299 vots
AP	55 vots
Vots blancs	13
Vots nuls	9

Amb un cens de la mesa de 424 electors, dels quals 376 van votar; aquestes xifres representen un 88'7% de participació electoral, l'índex més alt de participació aconseguit a La Sentiu.

Aquests resultats comporten la presència de 6 consellers de C i U i 1 d'AP a l'Ajuntament pels propers quatre anys.

— La Festa del Roser ha tingut lloc els dies 7 i 8 de maig; van animar les festes les orquestres: «Sensació» i «Pàgina 6».

— El 23 de maig va fer-se la consitutió del nou Ajuntament, l'acte va transcórrer amb la màxima normalitat. L'alcalde per aquests propers 4 anys és Marcehí Guillaumet.

— El 24 de maig va morir mossèn Xavier Carrera Iglesias a l'edat de 63 anys a Sanauja, on vivia feia ja molts anys. Mossèn Xavier havia prestat els seus serveis a la parroquia de La Sentiu durant onze anys i havia deixat molts bons records al poble. Els feligresos, en mostra d'agraïment, han organitzat un autocar per anar a donar-li el darrer adéu. Descansi en pau.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Aquest mes l'havíem de començar amb les festes del Roser, que des de sempre es celebraven el primer dissabte i diumenge, però aquest any, hauria estat l'últim dissabte d'abril i el primer diumenge de maig. Per aquest motiu es va traslladar als dies 7 i 8. El dissabte hi va haver dues tandes de ball, amb l'orquestra Sintonia. El diumenge a les 5 de la tarda, hi va haver futbol de tercera regional entre el Sant Guim i el Montgai. En aquesta ocasió va guanyar el Montgai per tres a dos. Era també el dia del club. Després hi va haver audició contínua de ball, amb Ramon Codina i el seu conjunt.

Aquest segon dia del Roser va coincidir amb les eleccions municipals. No vam tenir cap problema, ja que sols hi havia una sola candidatura, que es presentava per Convergència i Unió. El nou Ajuntament està format per Francesc Solé, Vicenç Farrreny, Josep Petit, Joan Villaró, Josep M.ª Gili, Florenci Bertral i Josep M.ª Solé. L'alcalde serà Francesc Solé, que encapçala la llista. Els suplents són Ramon Ausàs i Ramon Bernaus.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

MUNICIPALS —83—: També les eleccions municipals d'Agramunt han repercutit en certa manera al nostre poble.

Com un agregat més d'Agramunt s'ha rebut les candidatures que es presentaven a les eleccions per l'Ajuntament de la Vila. Els primers de venir van ser els Independents per un Poble Nou, el dia 4 de maig. El dia 6 van ser els d'Alianza Popular. La tercera candidatura (P.S.C.) no es va presentar. A les dues presentacions l'assistència va ésser majoritària. Cal assenyalar que pels Independents es va presentar 4 membres i pels d'Alianza Popular 3 membres.

IL-LUMINACIO LOCAL: A primers de mes es va procedir a la instal·lació de llum a un carrer del poble. Dita instal·lació va ser feta per la mateixa gent del poble.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

Maig — El dia 1, es va anar a fer la visita al Santuari de la Mare de Déu de Refet (Seró), on una colla van ballar Balls Típics de Catalunya. Després, alguns es van quedar a dinar.

San Isidre. — El dia 15, va tenir lloc el tradicional tomb de tractors, amb la repartició de medalles d'aquest Sant.

— El dia 20, es va fer la vacunació als gossos, contra la ràbia.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

MAIG '83

Aquest mes de maig ha estat un mes de festa i de festes. De les festes fetes al poble és del que avui us parlaré. La primera va ésser l'1 de maig, que a més aquest mes s'esqueia en diumenge. La gent de Bellver, com ja va ésser tradició, aquesta diada la celebrem fent un dinar tots junts. Alguns anys havíem anat a Co-nill o a altres indrets propers del nostre poble, aquest any ho vam fer a l'era de cal Marreco ben a prop del poble i ben resguardats del vent que feia. La minuta consistia en una gran paella, el «chef» era el Jaume de cal Gepo.

A més em resta esmentar-vos una altra festa feta el mes passat. L'altre mes em vaig oblidar de posar-la. Era una festa organitzada pels joves del poble i feta per tots aquells quixalla i joves que van voler assistir-he. Es tractava de celebrar una colla d'esdeveniments ja una mica endarrerits: 1.er premi al concurs he pessebres, l'èxit dels reis... La festa va consistir en un berenar. Minuta: entrepans, torrons, xampany...

Maig, mes dels rosers: com en d'altres pobles a Bellver també hi ha el dia del roser. Encara que s'ha perdut molt i ara gairebé només serveix per fer en canvi de les majorales. Aquest any el roser era el dia 15, dia de sant Isidre que, com d'altres anys, hi va haver desplegada de tractors cap als tres tombos d'Agramunt o de Cervera.

I festa grossa la vam tenir el dia de Pasqua. Era el dia de les primeres comunions. Ja us vaig dir fa un temps que eren molts els que es començaven a preparar per tal de rebre la primera comunió. Doncs bé, el proppassat dia 22, 8 infants rebien Jesús per primera vegada. Com que eren tants i tantes famílies de festa, hi havia molts forasters i, her tant, tots estàvem de festa. Fins i tot va pujar a fer-la a Bellver un noi d'Agramunt i així la van fer els dos cosins junts.

— Van fer-la:

Angel Castro i Garcia, d'Agramunt; i de Bellver: Santi Castro i Miralles, les germanes Lourdes i Betlem Cobos i Piña, els germans Alfons i Elisabet Ariza i López, M.ª Neus Ariza i Garcia, David Garcia i Ariza.

Per molts anys!

CASTELNOU D'OSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

— Durant el mes de maig es va arreglar i es va aixamplar un camí del terme de Castellnou. Abans d'arreglar-lo quasi no hi podia passar cap vehicle, ara ja s'hi pot circular bé.

— També durant aquest mes s'ha donat a un empresari el treball d'asfaltar el camí d'accés al poble. Això està previst que es realitzarà durant el mes de juny.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

MAIG — ELECCIONS: Les eleccions del 8 de maig, no van ser massa problemàtiques al nostre municipi, perquè es presentava una sola candidatura, representant a «Convergència i Unió». El batlle del municipi serà el mateix que hi havia, en Josep Pedró.

BASCULA: Ja s'han començat els preparatius per a fer una bàscula pública. A veure si per l'estiu ja la tenim acabada; encara que, si el temps continua així, sense ploure, em sembla que no podrem pesar massa.

ESTRENA: Continuem amb les enhorabones! Aquest mes em toca desitjar-la a un Renault 9.

ACCIDENT: Com en molts d'aquests casos, no se sap ben bé què ha passat. El cas és que, del tros de camí que hi ha des de

Montfalcó fins a la carretera de Tàrraga, a uns quants metres de l'Stop, un cotxe es va sortir de la carretera, i va caure per un barranc. No és que aquest fos molt alt, però el cotxe va quedar molt aixafat. Per sort, el conductor, un noi del poble, no es va fer res.

VENDES: Un veí del poble s'ha venut dues finques, els compradors han estat gent del municipi, concretament de Montfalcó i de Castellnou.

PREIXENS (Informa, Rosa Vilanova i Areny)

Tal com vaig dir el mes passat, en presentar-se una sola candidatura, tenim ja alcalde nou en la persona d'en Delfi Sala i Masó, que va prendre possessió el passat dia vint-i-quatre.

En ésser dia feiner St. Pere Màrtir, festa en la que tradicionalment se celebra la Primera Comunió, els nens: M.ª Angels, Amadito, Ferran i Miquel, per motius familiars, ja que fa poc temps viuen al poble, la varen celebrar el passat dia quinze, per la qual cosa, la Missa d'aquell dia va revestir més solemnitat.

Per celebrar la festa de Sant Isidre, els nois del poble van organitzar una «cassola», la «xefla» va ésser abundant, cargols, porc, conill, pollastre, llonganissa, patates, espinacs, i tota classe d'ingredients que varen arreplegar, no puc dir-vos si era bo o dolent perquè les dones no hi acostumen a anar.

CRUPO CONSIST S.A.
SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
CTRA. TÀRREGA, 8/n. ✉ CORREUS n.º 25
☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Notícies de la CORAL

Les darreres notícies que la Coral té són entorn a la Coral Infantil Bon Cant. Malgrat que ja fa dies de tot això, voldria fer un recompte del que van ésser les dues trobades que tot seguit comentaré.

16.ª TROBADA DE CORALS INFANTILS DE CATALUNYA

Celebrada al Palau d'Esports de Barcelona el diumenge 15 de maig amb un conjunt de gairebé 5.000 nens i nenes i on s'agermanaven 80 corals infantils dins les quals s'hi trobava la nostra, concretament el Grup Gran.

El concert s'encetà a les 5 de la tarda amb un total de 6 cançons i com a plat fort la interpretació de «El bruel de l'Estany», cantada per Cor Infantil, narrador i orquestra, composta especialment per aquesta 16.ª trobada, essent patrocinada per la Fundació Güell i basada en una llegenda popular de l'Empordà amb text de M.ª Angels Anglada i música d'Enric Ribó, sota la direcció d'aquest mateix.

4.^{art} JUGUEM CANTANT

Sota aquest nom es tornà a celebrar l'Aplec de Corals Infantils que tingué lloc el passat diumenge 29 de maig en el marc de l'església d'Artesa de Segre i al que hi va assistir el Grup Petit de la Coral Bon Cant. Les nou corals participants van gaudir d'un matí força divertit amb cercavila, contes i jocs de mans amenitzats pel grup d'animació PLOU I FA SOL.

Després d'un dinar de germanor a l'ermita de Salgar, es començava el concert a les 5 de la tarda amb un programa de cinc cançons interpretades pel Grup Gran de la Coral Infantil Brots d'Íhúsió d'Artesa de Segre i un programa comú de les corals participants de cinc cançons més, a part del cànon —diguem-ne sorpresa— i que és costum d'improvisar entre els cantaires i el públic assistent. També en aquest aplec hi hagué una cloenda especial amb la interpretació de «La Formigueta que va a Jerusalem», cantada per Coral Infantil, piano i narradors, basada en un conte popular amb text de Maria Martorell i música de Jaume Bauçells, sota la direcció d'en Ramon Casals. Un cop finalitzat el concert, es va repartir un petit detall de la trobada de Corals Infantils 4.^{art} JUGUEM CANTANT a cada una de les corals participants, juntament amb un obsequi per als directores.

Ara, per acabar el curs Coral 1982-83, ens queda l'Aplec de Corals i Orfeons de la Zona Nord i que enguany es farà a la nostra vila. Probablement quan lleïreu això, l'Aplec ja haurà passat. Així, doncs, vull agrair des d'aquesta pàgina a tots els qui han fet possible aquesta diada i al públic assistent.

M.ª TERESA PRADOS I CAMARDONS

Ferreteria
MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

PRÉSTECOS PER A L'HABITATGE

ACCÉS O CONSTRUCCIÓ PRÒPIA

CONDICIONS

INTERESSOS

16'50% Sense diferencials ni altres càrregues.

IMPORT

Fins al 70% del valor de l'habitatge.

TERMINI

Fins a **21 ANYS.**

AMORTITZACIÓ LLIURE

Quan i com vulgui, fins i tot al final del termini.

ASSEGURANÇA DE VIDA

Totalment gratuïta per a l'amortització del préstec, complint condicions.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Dos comentaris entorn «El Retaule del Flautista»

On va el Grup Escènic?

Les relacions del Grup Escènic amb l'últim Ajuntament van ésser mol bones, col·laborant en moltes festes i iniciatives públiques. Fins i tot en la Festa Major passada el Grup posava en marxa, des de l'Ajuntament, la setmana de Ràdio Sió de forma experimental i festiva.

El dia 22 de maig a la nit, l'Ajuntament tornava a obrir les portes i cedia la Plaça de l'Església al Grup Escènic per a la representació d'«El Retaule del Flautista» de Jordi Teixidor, convertint «la plaça de veritat» en decorat de Teatre d'una obra en què l'acció passa al voltant de l'Ajuntament, els seus regidors i el poble.

Aquesta obra va ésser l'èxit del teatre català al començament dels anys setanta. És una farsa política que vol mostrar amb didacticisme històric (acció al s. XIV) i en deu escenes, la presa de consciència política per part d'un poble —per extensió els espectadors— enfront del frau i de la corrupció del poder públic i de com aquest s'enfronta a una gran invasió de rates.. Uns presentadors (Hans i Frida) són el nexa entre la història i l'acció que succeirà, com un fil conductor del que passa a l'obra. Els personatges són com sorgits d'un conte de «bons i dolents» i a través del text, la comèdia, les cançons, la música, etc. es va creant tota una variada gamma teatral que sap captar l'interès de l'espectador.

L'escenari, era fet amb tarimes situades davant de l'Ajuntament i a un costat de l'Església, servint les façanes de decorat, i els propis edificis de construccions escèniques (es parlava des del balcó de Ca la Vila i es sortia de l'Església). La plaça, tancada per grades i amb cadires, excel·lentment il·luminada i sonoritzada, feia tot l'efecte d'un teatre a l'aire lliure.

Abans de començar la representació, en Josep Bertran va llegir unes notes que significaven la importància d'aquest acte per al Grup Escènic i demanà, com antics usos, benevolència a l'espectador.

L'espectacle va agrair força al públic assistent, tant per l'espai com pels efectes de llum, vestuari, els cants i la bona afacció dels músics. Es van agrair les escenes corals del poble, la parella de presentadors, el «tango» del burgmestre, el «número» dels síndics, el ferrer, i el capellà. En definitiva tots aquells moments en què l'espectacle tenia ritme, on la farsa era còmica o bé l'emoció sortia dels personatges, tot i que hi havia alguns moments baixos en què el fred de la nit podia distreure del que passava a l'escenari.

Per necessitats de muntatge hi van treballar més de quaranta persones: actors, músics, tècnics i la bona voluntat per part de tothom donaven la mida del veritable èxit de l'espectacle.

El Grup Escènic se'n va sortir d'aquest magne projecte a la Plaça amb una obra que ja havia estat presentada l'any passat. I ara jo em pregunto: Cap a on va el Grup Escènic? Aquest any s'ha llençat amb dos muntatges amb il·lusió de fer un teatre especial, seriós i arriscat. Ara ha tornat al «Flautista», a l'èxit i l'han fet encara més important. Què farà més endavant el Grup Escènic Agramuntí?

Vilatans: si ensenyem forats els apedaçaran, si demanem remeis ens donaran calmants; ben mirat sempre pegats. Caldrà trobar la manera d'imposar les solucions més expeditives.

(Cant final d'«El Retaule del Flautista»)

JAUME

Teatre al carrer

Els dies 22 i 23 d'abril, la nostra Plaça era un desori: fustes per aquí, cadires per allà, focus amunt, altaveus avall, treballadors que anaven i venien, camions transportant materials... un brogit. I és que, per primera vegada, el Grup Escènic Agramuntí ens volia presentar un espectacle teatral al carrer.

A tal fi, van acondicionar la Plaça amb cadires i gronades per a major comoditat i visibilitat del públic.

L'obra que s'havia de representar, ja ens l'havia oferta, el mateix grup, ja fa temps, al Casal. Es tractava d'«El Retaule del Flautista», de Jordi Teixidor, amb música de Carles Berga i direcció d'Amadeu Padullés.

La peça mostra un poble, Pimburg, que s'ha vist plagat de rates que fan estralls per tot el veïnat, començant, és clar, pels barris més pobres. Aquestes rates, però, són únicament un pretext que Jordi Teixidor aprofita per presentar-nos quelcom més profund i seriós: l'estructuració de la nostra societat actual.

Com que l'obra té un clar caràcter medieval, el Grup Escènic va pensar, amb molt d'encert, aprofitar com a escenari l'esplèndid marc de la nostra Plaça i fer servir Ca la Vila (que es convertí al llarg de dues hores en Ajuntament de Pimburg, des del balcó del qual el burgmestre s'adreçava al poble per acallar les seves veus) com a fons del gran entarimat que muntaren per a la representació. L'ambientació era, per tant, adient, recalçada de forma definitiva pel vestuari i la lluminotècnia.

Els actors, amb el Padullés (burgmestre, en la ficció) al front, donaren un exemple magnífic de teatre ben fet.

L'acompanyament musical fou una nota molt positiva, i totes les parts cantades es veieren correspostes amb nodrits aplaudiments.

Protagonista d'aquella nit de teatre fou, també, en un altre pla, el públic que, estoicament aguantà una temperatura del tot desplaient. Potser aquesta eventualitat minvà un xic l'assistència d'espectadors. Amb tot, però, foren nombrosos els agramuntins i comarcans que aportaren llur caliu al Grup Escènic, i el seu gra de sorra en benefici de cal Mas Vell, ja que el sobrant de la recaptació anava destinat a tal fi.

Acabo aquestes ratlles amb una efusiva felicitació al Grup Escènic i a tots els seus col·laboradors, tant per l'esforç esmerçat com per l'èxit assolit.

AGNÈS ESCOLA

Elena Bernat

MATRONA TITULAR D'AGRAMUNT

Comunica al públic d'Agramunt i Comarca la iniciació de CURSETS de

PSICOPROFILAXIS i
SOFROPEDAGOGIA OBSTÈTRICA
(Preparació al part natural)

Per informació: Telèf. 39 08 68 (de 4 a 6)

Entrevista amb l'Alcalde de la Vila JOSEP HUGUET I HERBERA

«El poble ens ha dit: endavant i a treballar»

Es a l'endemà de la formació oficial del nou Consistori, de l'elecció del nou/vell Alcalde, que SIO es reuneix amb ell per parlar dels resultats d'aquests quatre anys passats al front de l'alcaldia, i del que espera fer durant els quatre propers del nou mandat.

Ens rep en el seu despatx de Ca la Vila, i la tardana hora del vespre fa que estiguem sols en tot l'edifici. El seu cos no estranya la còmoda cadira giratòria que l'acull en seure darrera l'àmplia taula, i se'l veu habituat, segur mentre ordena uns papers d'un dels munts que té damunt la taula.

El senyor Huguet regirà el municipi durant quatre anys més amb una contundent majoria.

L'Huguet (perdoneu la confiança, ens coneixem de sempre) actualment té 47 anys, i el seu tarannà no ha canviat amb el temps ni amb el càrrec. És home de no anar encorbatat, de cos fornit, que sosté una testa de perfils toscos, on s'hi destaquen unes celles molt espesses que farien les delícies d'un caricaturista. El seu posat és adust i no gens donat a falagueries (és el que li han recriminat molta gent: la carència d'aquest «encant» que deu tenir tot home públic, si vol triomfar plenament, en aquests temps que potser es valora més la imatge que l'eficàcia), aparentment sembla una persona anodina, però sota un semblant sorrut s'hi amaga una ment aguda, de verb fàcil i si convé mordaç, amb un mirar inquisitiu i, a la vegada recelós, el que fa pensar que, tot plegat, és un escut darrera el que s'hi protegeix una persona sensible, més d'una vegada escarmentada.

Parlem-hi.

Fa quatre anys, penso que vàrem ser molt valents

Sí, sembla que fa molt de temps d'aquell abril del 1.979 en què entràrem per primera vegada a governar a l'Ajuntament. Ara penso que vàrem ser molt valents i que si haguéssim sabut les dificultats en què ens vàrem trobar als primers mesos, ens ho hauríem pensat dues vegades. La falta d'experiència va ser suplida amb el treball, dedicació i esforç. Segurament que en una primera etapa no s'apreciaren unes realitzacions concretes des del carrer, però, ja sabeu, que els nostres esforços principals els haguérem de dedicar a resoldre l'afer del Secretari, que fou molt greu, molt greu i que intentàrem resoldre amb tacte. És evident que aquesta primera etapa serví també per posar els fonaments per les realitzacions posteriors.

Les fites més importants? N'aconseguírem bastants. Mireu, per la redacció del número extraordinari del SIO sobre l'Ajuntament Informa, vàrem fer un esforç de síntesi i algunes seccions es referen 3 i quatre vegades ja que sempre ens deixàvem alguna cosa o altra i segurament ens n'oblidàrem

més d'una. Si cal assenyalar-ne algunes són les que estan en la ment de tots: El Poliesportiu i Piscines —després de tants anys— foren una realitat. La pavimentació de bastants carrers amb aigua i clavegueres, que sembla una cosa fàcil de fer però que no ho és pas tant. Si no es volen fer les coses per l'«ordenó i mando», cal una forta dosi de paciència i bona voluntat per posar d'acord a una colla de veïns. Alguns carrers que ara s'han fet, s'havien intentat moltes vegades i mai no s'havia aconseguit. La política cultural, en la seva concepció més àmplia —ensenyament, festes, esports, etc.—, ha estat molt potenciada. Les Normes Subsidiàries, el Museu, Cal Mas Vell, el nou Ajuntament i altres.

Costi el que costi, cal mantenir la unitat dels agramuntins.

Al marge d'aquestes realitzacions físiques que són aquí i que ningú no desfarà o les que s'han pogut constatar en actes culturals, esportius, etc. n'hi ha d'altres de les que cal estar-ne molt contents, i jo n'estic molt orgullós, però que passen més desapercebudes. La principal és el d'haver pogut mantenir la nostra comunitat amb una harmoniosa convivència i unitat. Hi ha petits grups, és evident, que han intentat trencar en dos o més comunitats els agramuntins. Les conseqüències que aquesta divisió portarien serien nefastes per al bé comú. No confondre aquesta unitat amb les crítiques que sempre cal fer a l'administració o la visió que cada u té dels diferents problemes. Això és bo. Aquest esforç per mantenir la unitat, cal que sigui continuat perquè sempre hi ha elements disposats a trencarla en profit d'uns interessos molt concrets.

També s'ha treballat per intentar donar un aire nou a l'Ajuntament i molt concretament a les relacions de la gent del carrer amb els seus representants —alcalde i regidors— i el funcionariat. Crec que hem aconseguit en bona part transmetre als agramuntins que l'Ajuntament és de tots i que està al seu servei.

Les relacions. La col·laboració entre uns i altres

La principal dificultat que s'oposà a una més bona col·laboració amb el grup de la desapareguda C.C.-U.C.D., fou sens dubte, el fet d'estar tots sota una disciplina de partit. Això impedí que alguns membres s'integressin en una tasca més creadora amb l'equip de govern. De fet feren una tasca absolutament anodina. Em guardaré molt de dir mal de cap dels regidors de l'anterior Consistori, però sí que és evident que alguns, i això ja ho he reconegut públicament, dedicaren més esforç, més esperit de servei, es sentiren més responsables i, en conseqüència, hi dedicaren més esforç cosa que s'ha vist recompensada amb uns fruits concrets.

Quan alguns d'aquests companys manifestaren la seva intenció de no presentar-se a la reelecció, em feren dubtar molt seriosament de tornar-me a presentar a les eleccions. En un primer moment

me'n vaig sentir molt afectat però comprenc que és un sacrifici i que no es pot exigir tanta dedicació continuada i que conseqüents, han preferit deixar pas a altres. A més els altres dos companys que es quedaren són també molt bons elements i han afrontat greus responsabilitats i juntament amb els membres que s'afegiren a la candidatura, crec que fem un molt bon equip i que es podrà continuar fent bona feina.

La candidatura

En la preparació de les candidatures pels comicis del 8 de maig, tres partits em demanaren d'encapçalar les respectives llistes. Dirigents del P.S.C.-P.S.O.E. em feren formalment la proposició d'anar de cap de llista de la seva candidatura aquí a Agramunt, ja que estaven molt interessats en presentar-me sobretot per les repercussions que posteriorment afecten la formació de la Diputació Provincial. Posteriorment ho oferiren a un company llavors regidor. L'E.R.C. també feu el mateix oferiment, així com Convergència i Unió per dues vegades. Jo ja tenia clar que de la única manera que continuaria seria amb l'agrupació que ja l'any 1.979 havíem fet per anar a les primeres municipals. Quan ja sabérem quins dels companys del grup municipal es quedava i quins no volien continuar, cridàrem a tota la base que impulsà la candidatura el 79 i, en una primera reunió d'unes 30 persones decidírem continuar amb el mateix esperit que quatre anys enrera. Posteriorment i sense cap dificultat, es confeccionà la candidatura definitiva.

La campanya electoral: negativa i no gens exemplar

Valoro molt negativament la campanya d'aquestes eleccions. Quan s'arribà a uns extrems de violència, encara que sigui verbal es denigrà l'esperit del que ha d'ésser una campanya on tothom ha d'exposar el seu programa i el que pretén. Es denigrant la manca d'educació que hi ha hagut en alguns mítings. Això la gent ho ha sabut valorar i en certa manera, potser ho ha castigat. No s'ha d'arribar mai a la violència verbal a què algunes persones arribaren en el míting d'A.P. A partir d'aquell dimarts es començà una espiral que sortosament durà poc. Aquells dies estava tan afectat per aquestes coses, que en un moment donat vaig témer seriosament que s'arribés a fets molt més greus. La gent, però, reaccionà, molts agramuntins s'indignaren pel que succeïa a la nostra Vila i es motivaren enfront d'unes actituds que no són gens dignes. Això m'ho feren notar molts vilatans amb els que mai no hi havia tingut cap contacte i que vingueren a solidaritzar-se amb nosaltres que intentàvem menar una campanya sense posar-nos amb ningú.

Els resultats electorals

Sí que confiava treure majoria, però no tan folgada. El per què s'ha donat aquest resultat de 8-2-1?

Jo puc fer la valoració del per què nosaltres n'hem tret 8. Els resultats de les altres candidatures no són jo qui els ha d'analitzar, cadascú que faci la seva autocrítica.

Es innegable que fou decisiva l'actuació nostra en els darrers quatre anys en els que vàrem donar, crec, un exemple de rectitud, honradesa, dedicació i constància. Aquest augment de vots que hem obtingut són de gent que amb la nostra tasca els hem guanyat. Que els ha satisfet el treball i que tenen confiança amb la nostra manera de fer. En definitiva, a mi em sembla que la majoria d'agramuntins han dit: endavant amb aquesta línia i continueu treballant. Aquesta és la lectura que jo faig dels resultats.

El futur i el seu enfocament

Es evident que els trets que han de configurar la política a desenvolupar en el futur immediat, ja vénen marcats pel fet fins ara. Tenim un vehicle en marxa i la mateixa inèrcia ens porta a la continuïtat de l'obra començada: l'Ajuntament, Cal Mas Vell, la potenciació de la política cultural i social de la vila que encara està molt desatesa. Les obres públiques ja projectades, carrers, voreres, clavegueres, aigua etc. i com que sempre cal estar a l'aguait, segur, segur que sortiran coses, l'oportunitat de fer alguna cosa que no estava pas prevista.

Tot just hem format el Consistori i encara no hem tingut gaires oportunitats d'organitzar-nos el treball. Com que quasi hem doblat l'equip de govern, les responsabilitats podran estar més repartides. També crec que alguna cosa creada pel Consistori anterior, s'haurà d'independitzar de la direcció de l'Ajuntament. Concretament tenim el Consell del Patrimoni Cultural que, creat i dirigit per l'Ajuntament, podria, donada la seva pròpia naturalesa, a partir d'ara, funcionar amb plena autonomia. La història de la revista SIO n'és un exemple d'una entitat creada des de la Casa de la Vila i que posteri-

orment ha evolucionat al marge dels afers, les persones i els avatars dels successius Consistoris.

★ ★ ★

Com es pot llegir, per part nostra, més que sotmetre'l a una rígida enquesta ha estat un deixar-lo parlar, ordenant després les idees, les respostes que han sortit d'aquesta xerrada informal.

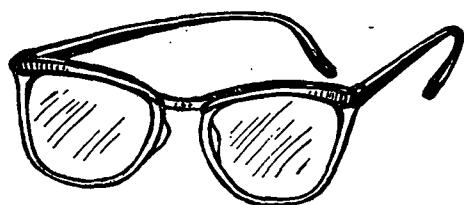
Unes reflexions per acabar.

Podem afirmar que l'èxit esclatant de les últimes eleccions no li ha pujat al cap —com es podia temer—, encara que en algun moment de la conversa se li hagi escapat alguna espurna de satisfacció, per altra part cosa ben comprensible, donada la confiança que li ha atorgat la majoria del poble d'Agramunt amb els seus vots. No hi ha dubte que, aquesta vegada se'ls ha guanyat (junt amb el seu equip) per la dedicació i eficàcia que ha posat en dirigir els interessos de la Vila durant aquests darrers anys dins una línia de «tocar de peus a terra», de «no fer volar coloms».

Voldriem que aquest esperit de treball i esforç continués en benefici de tots. Com estem segurs —posats a ser crítics— que el temps no ens farà recordar allò que «el poder corromp».

Aquestes són les impressions que n'hem tretes després del nostre llarg enraonament.

Confiem en no equivocar-nos.

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent	Nina Ricci
Rai-Ban Indo	Sil Houette
Diane de Carlo	Pertegaz
Paula Belle	Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

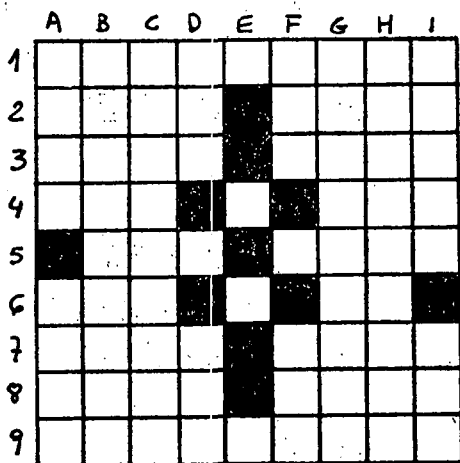
BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

**Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE**

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

amenitats

MOTS ENCREUATS

VERTICALS

A.— Banús. Vernís. B.— Qualitat de sàpid. C.— Que té vuit costats o cares, femení. D.— Esporangi membranós oval o tubular. Vocal. Que té un preu elevat. E.— Cinquanta. Mil. Símbol químic de l'oxigen. Cinc-cents. F.— Ventet suau. Símbol químic del sofre. Interjecció per a donar coratge. G.— Exercir algú la seva curiositat. H.— Disposarà convenientment. I.— Artigueire. A l'inrevés, que no té brutícia.

SOPA DE LLETRES

ARNAYS MOYATP
 GOYCBKI QIRSM
 TGEUUP EXLOON
 IASANITK LOBO
 DIGRNONLUEEN
 RALTIPCAMBRA
 KEAODAOLEELU
 DUODCSI ANRMQ
 FINEHSBIJURT
 JOSBGAUIASF
 ATEAFDRKDITO
 HACNOIXGONON
 CBSYMSMORRET

Busqueu el nom de vuit parts accessòries d'una casa

HORITZONTAL

1.— Moure esvalot. 2.— Fustes arquejades que van de banda a banda de la nau. Lloc apartat, ocult. 3.— Propi de la poesia èpica. A l'inrevés, espessor de cabells, fulles, mates, etc. 4.— Part del dia. Mil. A l'inrevés, nom de lletra. 5.— Peça cúbica. Lletres. 6.— A l'inrevés, de molt baixa condició. Símbol químic de l'oxigen. Vocals. 7.— Acció d'atacar. A l'inrevés, barreta llarga i prima. 8.— Serveix per a designar separadament. El qui té fills. 9.— Faran tardar.

SOLUCIONS

- 1.— Esvalotar.
- 2.— Baus. Racó.
- 3.— Epic. arto.
- 4.— Nit. M. ane.
- 5.— Dau. SNDR.
- 6.— HV. O. EU.
- 7.— Atac. aH.
- 8.— Cada. Pare.
- 9.— Alardaran.

- A.— Eben. Laca.
- B.— Sapditat.
- C.— Vuitarada.
- D.— Asc. U. Car.
- E.— L. M. O. D.
- F.— Ora. S. Apa.
- G.— Tatanajar.
- H.— Acondura.
- I.— Roter. ten.

Meteorologia popular

NUVOLS

Quan el Montseny fa capell, no et fuis d'ell.
 Núvols d'Aragó, pluja en abundor.
 Cel roig al matí, pluja en camí.
 Quan Déu ho vol, sense vent i sense núvols, plou.

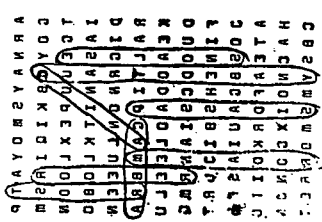
Busqueu les incorreccions que hi han en les següents frases:

- Són inagotables les llegendes que es compten sobre les sacerdotises de la mitologia grega.
- La pobrissona àvia ahorrava lo que podia per comprar juguets als seus nets.
- El paro juvenil i les perspectives d'empleo son problemes greus dels nostres dies.

— Son inesgotables les llegendes que es conien sobre les sacerdotises de la mitologia grega.
 — La pobrissona àvia estalviava el que podia per comprar juguets als seus nets.
 — L'atur juvenil i les perspectives de col·locació son problemes greus dels nostres dies.

Correctes:

HORITZONTAL

VERTICALS

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

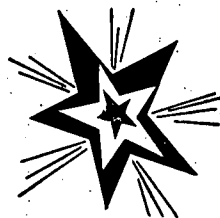
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

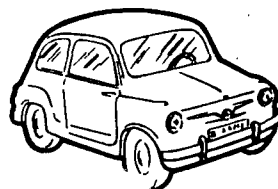
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES SA.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

FUTBOL

Resultats del mes de maig

Agramunt - Fàtima	2-1
Balaguer - Agramunt	2-3
Agramunt - Sant Cugat	3-0
Martinenc - Agramunt	3-1
Agramunt - Besòs Baró Viver	2-0

Resultats de la Jornada 5-6-83

Mollerussa - Gardeny	3-1
Agramunt - Besòs Baró Viver	2-0
Barceloneta - Martinenc	5-0
Sant Maur - Sant Cugat	4-2
Bellcairenc - Balaguer	0-0
Penya Espanya D. - Fàtima	0-0
Turó Peira - Capellades	6-0
Oliana - Artesa de Segre	4-1
Rec. Incesa - Tàrraga	0-1

CLASSIFICACIO FINAL

Mollerussa, 48 — Martinenc, 44 — Gardeny, Turó Peira, 40 — Artesa de Segre, Barceloneta, 39 — Oliana, 38 — Tàrraga, Sant Maur, 36 — Balaguer, 34 — Agramunt, 33 — Besòs Baró Viver, 31 — Bellcairenc, 30 — Rec. Incesa, 29 — Fàtima, Penya Espanya Dom. Peiró, 26 — Sant Cugat, 25 — Capellades, 24.

CAMPIO I ASCENDIT A PREFERENT — MOLLERUSSA

Baixen de categoria: Capellades, Sant Cugat, Penya Espanya Domingo Peiró, i Fàtima.

COMENTARI

El Campionat de primera regional ha tocat al seu fi. L'Agramunt sense fer una temporada sensacional, ha quedat ben classificat al lloc 10è o sigui al mig de la taula. Entre empats i victòries hem guanyat 15 punts fora de casa i hem perdut 14 punts a casa.

Ens hem classificat pel proper campionat i estem convençuts que la nova directiva forjarà un bon conjunt que pugui defensar noblement, i amb molt d'èxit, els colors de casa nostra.

Esperem que els nostres aficionats donaran el seu suport, associant-se al Club, a la junta directiva entrant. Cal adonar-se, que els directius, aquests homes soferts que es sacrifiquen per tots, necessiten sobretot, l'aportació econòmica dels Socis, com més siguin millor, per a què ells puguin preparar amb solvència l'equip que ens ha de representar a la Categoria Regional la propera temporada i que ho puguin fer amb dignitat i èxit que és el que desitgem tots els aficionats d'Agramunt i Comarca.

Esperem que en el proper número de Sió, podrem donar-vos el resultat de la propera reunió Social i els noms del President i demés components de la Junta directiva, als quals desitgem anticipadament molta sort, molts encerts i èxits esportius pel bon nom del nostre Club i de la nostra sempre estimada Vila.

JAUME BRILS

HANDBOL

TORNEIG FEDERACIO

Per ésser dels primers partits que disputava el nostre equip no es pot dir que es fes un mal paper, encara que no es va poder passar la primera eliminatòria davant del Club d'Handbol Tàrraga.

Resultats i Golejadors:

C.H. Tàrraga, 14 - C.H. Agramunt, 14 (27-02-83)
Josep M.ª Fernández 5, A. Figuera 3, T. Rovira 3, Ramon Torra 2, Jordi Martí 1.

C.H. Tàrraga, 14 - C.H. Agramunt, 14 (27-02-83)
Josep M.ª Fernández 5, Tomàs Rovira 6, Garrabou 1.

Això no va desanimar el nostre equip el qual ha continuat jugant partits amistosos amb un bon resultat al Camp del Subcam-

pió provincial el C.H. Borges Blanques, a partir d'aquest partit i fins a la data s'han guanyat tots els partits amistosos, destacant sobretot els dos bons partits disputats al Camp del Magraners amb motiu del triangular organitzat per aquest equip. El nostre quedà Campió i va guanyar una Copa.

Pel que demostra que l'equip d'Handbol s'ha anat superant i obtenint bons resultats.

Resultats i Goleadors:

Partits Amistosos

C.H. Borges Blanques, 21 - C.H. Agramunt, 15 (10-04-83)
Josep M.ª Fernández 6, Francesc Hernández 4, R. Torra 3, Tomàs Rovira 1, A. Figuera 1.

C.H. Aitona, 14 - C.H. Agramunt, 25 (17-04-83)
Tomàs Rovira 8, J. M.ª Fernández 6, R. Torra 4, Màrius Freixes 2, M. Fa 2, Enric Escolà 1, F. Fernández 1, E. Garrabou 1.

C.H. Agramunt, 16 - C.H. Aitona, 10 (24-04-83)
R. Torra 4, F. Hernández 4, T. Rovira 3, J. M.ª Fernández 3, M. Fa 1, Enric Escolà 1

TRIANGULAR MAGRANERS (LLEIDA)

Resultats:

C.H. Agramunt, 18 - C.H. Magraners, 12
C.H. Agramunt, 18 - C.H. Tàrraga, 10 (01-05-83)
C.H. Magraners, 20 - C.H. Tàrraga, 8
Campió: C.H. Agramunt
2.^{on}: C.H. Magraners
3.^{on}: C.H. Tàrraga

Golejadors:

Agramunt-Magraners: R. Torra 5, T. Rovira 5, Màrius Farré 3, Enric Escolà 2, A. Figuera 1, E. Garrabou 1, J. M.ª Fernández 1.

Agramunt - Tàrraga: T. Rovira 8, E. Escolà 4, F. Fernández 3, J. M.ª Duart 1, R. Torra 1, E. Garrabou 1.

ALTRES PARTITS AMISTOSOS

C.H. Agramunt, 20 - C.H. Linyola, 8 (08-05-83)
J. M.ª Fernández 6, F. Hernández 4, T. Rovira 3, Torra 2, Francesc Xàxier Escolà (Pico) 2, J. M.ª Duart 1, M. Farré 1, Jordi Martí (porter) 1.

C.H. Agramunt, 17 - C.H. Magraners, 15 (15-05-83)
T. Rovira 7, F. Hernández (Paco) 4, J. M.ª Fernández 4, R. Torra 1, Jaume Vendrell 1.

C.H. Agramunt, 30 - C.H. Bellpuig 12 (22-05-83)
T. Rovira 11, Enric Escolà 5, R. Torra 4, A. Figuera 3, J. Vendrell 3, J. M.ª Fernández 2, Ramon Fonoll 1, F. X. Escolà 1.

JORDI i ENRIC

TENNIS

El dia 8 de maig vàrem jugar la segona eliminatòria del Campionat de Catalunya «Categoria Bronze». Els nostres jugadors ho feren, a casa, amb el Sport Tennis de Rubí i varen guanyar per 8-1. Encara que el resultat semblava fàcil, no va ser així, ja que es van jugar 5 partits de tres sets i en vam guanyar 4 o sigui que va ser una victòria molt suada. En tercera eliminatòria, ens tocà desplaçar el club de Sant Boi. Aquest, és dels més antics i amb bons jugadors i vàrem quedar eliminats per 6-3, essent molt disputats. Haurem d'esperar un altre any.

Us estranyarà que torni a parlar del Campionat de Terra Ferma, però s'acordà que, per no agafar els freds i la boira de l'hivern, es farà la primera volta del dia 15-5-83 al 26-6-83 i la segona de l'11-9-83 al 3-11-83; ja us anirem informant dels partits.

Hem de destacar que el capità de l'equip, en Jesús Ciprés, ha fet despertar l'interès dels nostres jugadors juvenils que són: J. Cuñat, J. Sala, J. Ortíz, i J. Inglés que, juntament amb la resta de l'equip, fan tot el que poden. En aquest campionat tindrem la col·laboració del Sr. Vicenç Solsona que, juntament amb el Sr. Jesús Ciprés, fan una bona parella de dobles.

Ja ha començat el Campionat Social i, per tant, els caps de setmana les nostres pistes estan molt concorregudes. Ja us anirem assabentant dels resultats.

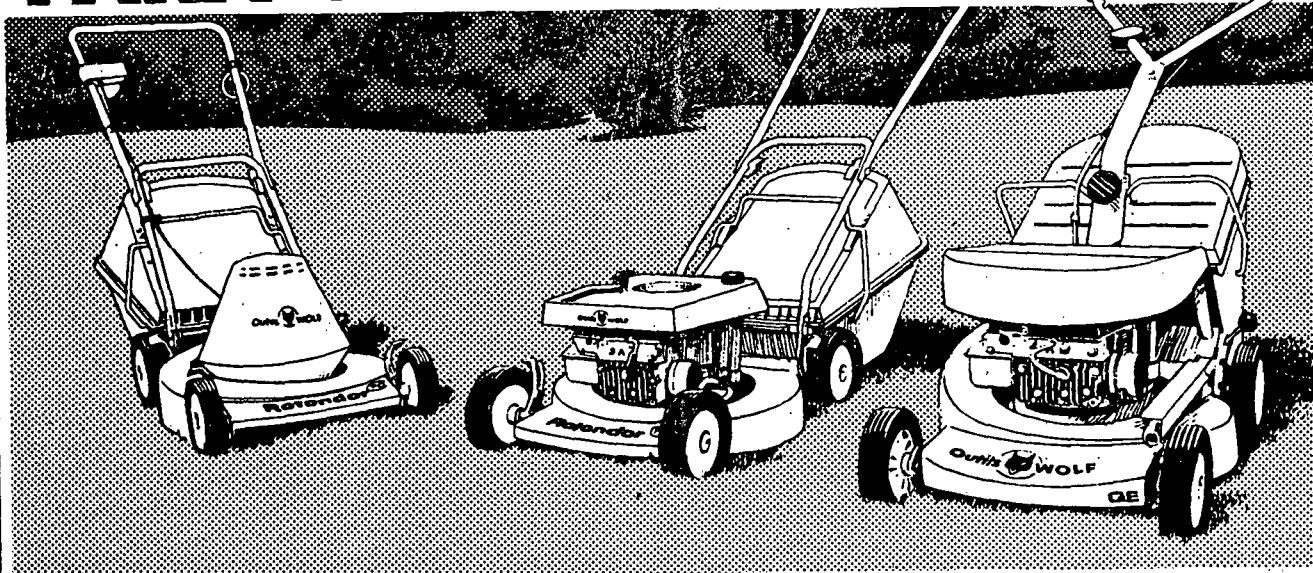
MAGDA TREPAT i DAVI

Outils WOLF

JARDINEAR DISFRUTANDO

**Todo lo que Vd. necesita
PARA CORTAR EL CESPED**

y el consejo amistoso de un experto:

TODO PARA SU JARDIN

MOTORES

FORNS

Aceptamos a cambio su cortacéspedes usado

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46
TARREGA (Lérida)

Venga a visitarnos, sin ningún compromiso

CONSEJERO
DISTRIBUIDOR

L'any vinent 1984, «tronc comú»

Això és el que va dir el Coordinador de Formació Professional el Sr. Emili Duró Esterrí el 19 d'abril en una conferència que va donar a Artesa de Segre, patrocinada pel «Club de Lectures Artesenc». El tema era «La joventut i la Formació Professional» i va ser molt interessant i informatiu.

La notícia que l'any vinent s'mpairteixin les ensenyances del «tronc comú», em va fer reflexionar així:

El «tronc comú» el seguiran els alumnes que acabin l'E.G.B. i tindrà quatre opcions: la literària (lletres), la científica (ciències, matemàtiques, física, etc.), la professional (qualsevol de les branques es poden cursar ara en Formació Professional) i l'artística (dibuix, pintura, música, escultura, etc.), això suposa que els nostres fills quan acabin d'E.G.B. es trobaran amb el problema de sempre; no tindran els serveis precisos per poder triar, doncs sols se'ls oferirà dues de les quatre opcions i s'entén que els que vulguin seguir estudis de l'opció professional o artística es veuran obligats a desplaçar-se a Tàrrrega, Artesa o altres llocs; per altra banda, segons les estadístiques del Sió tenim a prop de mil nens escolaritzats i una població de més de quatre mil habitants, a més que disposem d'uns locals adients per aquests tipus d'ensenyança com són les escoles velles que estan mig buides, tot això són possibilitats que té la vila i que superen les que tenien Artesa, Ponts, Serós, Almenar o Almacelles quan al seu dia, i no fa pas molt, varen damanar a l'Administració la Formació Professional per al seu poble i malgrat de totes les negatives i problemes ho van aconseguir, i jo em pregunto davant de tots aquests avantatges, no seria interessant que l'Ajuntament volgués amb entusiasme el seu treball i esforç per un Agramunt millor en aquest aspecte?

Al meu veure també es podria mirar d'aconseguir fer una secció de l'Escola d'Arts i Oficis que depengués de la de Tàrrrega, ja que gent per donar aquestes ensenyances no ens en manca.

Fóra una gran millora per Agramunt que l'any 1984 es comencés el «Tronc comú» oferint les quatre opcions als nostres joves.

R. S.

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE MAIG

NAIXEMENTS:

Laia Serra i Duart	dia 8
Jordi Serentill i Calafell	dia 9
Issac Asensio i Vallecillos	dia 20
Roger Castellà i Sangrà	dia 25

MATRIMONIS:

Joan Carles Fernández de la Mata i Encarnació Saiz Cifuentes	dia 14
Ignasi Hernández Domínguez i M. ^a Dolors Martín Sánchez	dia 14
Antoni Solé Martínez i Alba Felip Trepal	dia 21
Jordi Casals Farrás i Isabel Morales Carbelo	dia 28

DEFUNCIONS:

Antonio Aguza Chavero, 66 anys	dia 13
Narcisa Batlle Domingo, 70 anys	dia 17

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MAIG

Dia	7	2 ^o 5	litres m. ²
-	14	1 ^o 5	-
-	16	2	-
Total	6 ^o 0		litres m. ²

Temperatures extremes de maig

Màxima del mes:	31	dia 31
Minima > >	-4	> 2
Oscil·lació extrema mensual:	27	
Mitja de les màximes:	23.870	
- > > mínimes:	9.193	
- > > miges:	16.370	
- mensual a les 8 h.	13.709	

L'observador: Deudat Pont

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

COMUNICATS DEL «PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA» (P.S.C.) (P.S.O.E.)

Abans de les eleccions el dia 6 de maig com se sap els socialistes, férem un acte que anomenàvem de rèplica a la presentació feta l'1 de maig, per la candidatura «Independents per un poble nou». Llavors, encara no s'havia fet la presentació de la candidatura d'«Aliança Popular». Com que era molt poc el temps del qual disposàvem, per fer l'acte de rèplica, ens oblidàrem d'incloure una contesta o rèplica també, a l'acte d'«Aliança Popular» però, ens veiérem en la necessitat d'encarregar a la impremta els cartells abans que aquesta presentació fos feta i, també per les presses, no en férem menció. Fem aquest aclariment per respecte al públic i de disculpa a «Independents per un poble nou» que amb raó, van poder no veure que contestàrem als d'«Aliança Popular». Bàsicament del que ens queixàrem en ambdues presentacions fou, del fet que ni en l'una i en l'altra fessin col·loqui en acabar l'acte, no donant d'aquesta manera possibilitat als assistents d'aclarir qualsevol cosa que fos del seu interès. Nosaltres, primers en presentar-nos, si que en férem, així com també el dia 6 en l'acte de «Rèplica» que per cert, una vegada trencat el gel, transcorregué tot ell en animat col·loqui, variat, ric i, en pau, el que se'n diu, com una seda. Volem agrair a tothom, des d'aquest periòdic «SIO», tan nostre, tan català, tot en català i, —que sigui per sempre— tan agramuntí, tan de tots...

Els socialistes, igual de catalans, d'Agramuntins, de tots, també, agrair l'assistència, no al nostre acte, sinó al de tots i, per a tots.

Hauria durat molt més el col·loqui i, l'haguérem d'acabar quan més animat estava, quan mancaven tres minuts per les dotze de la nit.

Quan aquest escrit es publiqui i el llegiu, ja se sabrà el resultat de les eleccions. Haurà sortit algú de la nostra candidatura? Vosaltres, el poble, haureu tingut la paraula. Ja sabeu que us diguérem que votéssiu aquells que consideréssiu els millors pel nostre poble estimat d'Agramunt, si de cas haguéssim merescut la vostra confiança, amb el vostre valuós ajut i consell que us demanàrem i agrairíem sempre, fariem els impossibles per tal de millorar en la mida de les nostres possibilitats, aquest Agramunt que entre tots, hem de fer cada dia millor, si treballem sense excepció UNITS des d'ara i per sempre.

Agramunt, dia 8 de maig de 1983.

«PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA»

★ ★ ★

Després de les eleccions, la decepció del «Partit dels socialistes de Catalunya» ha estat a nivell local molt gran, fins al punt que hem pensat que tal vegada els que en som, interferim que en aquest partit hi entrin persones millors que nosaltres que, potser per aquest fet no rutila i donem una nota negativa al «Partit dels Socialistes de Catalunya» que ha triomfat gairebé a tot arreu. La burgesia i el conservadorisme, ha guanyat. Si el poble vota dreta ací i no vol socialisme, que hi farem!

Ens preguntem si Agramunt va endavant o endarrera, políticament; si tot un poble, es pot o no equivocar en elegir el seu camí pel futur.

Ja fa uns anys que un agramuntí va dir: Si la democràcia hagués hagut de venir gràcies a Agramunt, no l'hauríem tinguda mai i, les esquerres tampoc». Aquesta opinió la trobem exagerada, però no menys el resultat d'aquestes eleccions.

Nosaltres, els socialistes, ens carregarem de paciència i esperarem, confiant en el futur: que en el nostre poble gent millor (que nosaltres potser) se'ns ajunti, es faci del partit, no tingui por al socialisme, ni a les esquerres. Estem segurs que bastants agramuntins tenen fills que no seran conservadors ni burgesos, ni de dretes com són els seus pares; que es podrà votar majoritàriament el dia de demà les esquerres, el socialisme a Agramunt, sense pors ridícules, com succeeix en tants altres llocs de Catalunya.

Amb tot i per tot, ens oferim (els socialistes locals) a tothom —malgrat tot— per ajudar en el que calgui i puguem, fent els impossibles per Agramunt i per qualsevol dels seus habitants amb total indiscriminació.

Agramunt, 10 de maig de 1983.

«PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA»

«La Redacció de Sio vol fer saber que els presents escrits van ésser rebuts el dia 12 de maig».

Pos-Elecciones

Terminada ya la campaña electoral y apagados del todo los ecos de los fuegos de artificio de coloquios y discursos, el pueblo va recuperando su imagen tranquila y abúlica.

Sólo queda en las paredes, jirones de papeles que poco a poco va arrancando el viento y la chiquillería.

El pueblo ha emitido su voto, ha dado su veredicto, ha escogido sus representantes. La mayoría conseguida por uno de los partidos, es incuestionable, lo que, cara a la política del país, implica más responsabilidad y un mayor riesgo.

Dentro de poco, la prensa y medios de comunicación, realizarán una valoración del coste económico de estos comicios con cantidades, sin duda apabullantes.

Cada español, quieras o no, contribuye a las campañas electorales, con sus aportaciones en forma de Tributos, Retenciones o Impuestos, que acortan notoriamente nuestros ingresos y empobrecen nuestra economía.

A cambio recibimos el impacto continuado de los diferentes slogans partidistas. La imagen repetida de los diferentes líderes y su dialéctica propagandística y las pullas y críticas que se dedican los diferentes contendientes.

A medida que avanza la campaña electoral, se radicalizan las posturas, asoma la agresividad y el balance, a nivel personal, no puede ser más descorazonador.

Sólo las grandes ciudades, sumidas en el anonimato de su masividad, pueden permitirse el lujo de los ataques personalistas. Los otros, las que por una razón u otra vivimos en comunidades pequeñas donde, de alguna manera, nos necesitamos los unos a los otros para desenvolvemos comercial o profesionalmente, la buena convivencia es una obligación y un condicionante.

Es lícito que las diferentes opciones políticas en la oposición, hagan una valoración de la gestión administrativa de sus oponentes, y en buena democracia, nadie puede escandalizarse ni ofenderse de que haya pluralidad de opiniones. Lo contrario sería demagogia.

Todo aquel que, a cara descubierta, defiende un ideal con honradez y honestidad, merece todos mis respetos, sea qual fuere su color o su ubicación en el Congreso de los Diputados. De los otros, los peloteros o los aque amenazan o injurian a través del anonimato, prefiero no hablar de ellos.

La campaña ha terminado, todo vuelve a la normalidad, poco a poco se van calmando los ánimos. Con cierto desencanto comprobaremos que, a nivel personal, todo sigue igual. Tenemos iguales conflictos, nos acosan los mismos problemas y los agobios económicos se hacen cada día más patentes.

Después de una intensa campaña electoral que ha ensuciado nuestras calles de pasquines y carteles y ha conturbado nuestro ánimo, descubrimos que sólo le hemos lavado un poco la cara a la política. Detrás siguen los mismos rostros, con parecidas ambiciones y casi con idénticas promesas.

TERESA SANS

LES PEDRES DE LA FAÇANA DE L'ESGLÉSIA ES PARLEN

Hola noi! Què fas aquí, tan rodonet i net?

No ho sé, m'han portat del picapedrer i aquí m'han posat, però noi, em sembla que m'agradarà molt. L'altre dia mateix, no sé què passava, a la plaça, es van presentar un grup de gent, tots anaven vestits iguals, acampats de músics i van tocar i cantar unes cançons més boniques, renoi què boniques eren, jo no ho havia sentit mai!

Doncs, això, que tu has escoltat, és les Caramelles, aquestes, són un grup de cantaires, que el dia de Pasqua, amb cants de primavera celebren la Resurrecció de Jesucrist, que en fa d'anys que les veig i no et puc arribar a explicar la vida tan llarga i densa que he viscut.

Què en tens de sort de començar la teva vida amb cants d'alegria, no et creguis que tot sigui això, et trobaràs amb moltes coses que no t'agradaran però en aquest món has de saber acceptar-ho tot. Recordo durant la guerra que quan es sentia tocar la sirena pels bombardeigs, la gent corria embogida cap al refugi, que hi havia al soterrani de l'església.

Aquesta plaça que ara és tan bonica, estava tota mal-mesa per les bombes. I mentre el temps m'anava gastant, de mica en mica i els coloms em feien companyia, jo he viscut la vida, he estat la protagonista, de tots els fets ocorreguts, fets de penes i alegries, però jo sempre present, mira si n'he vistes de coses que per això m'he gastat, tant, sort que has arribat tu, per recolzar-me allà on coixejava, per tant solament et desitjo una llarga vida i que d'ara en endavant puguis arribar a tenir la meua experiència, jo t'ajudaré, de moment et dono la benvinguda.

MAGDA TREPAT i DAVI

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària

Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

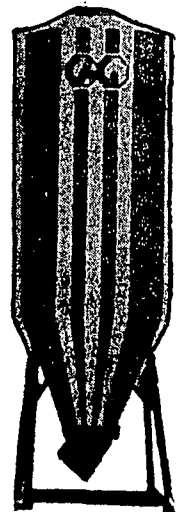
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

L' Ajuntament Informa

En aquesta nova etapa de la vida municipal, reprenem la iniciativa de l'antic Consistori i ens comprometem a continuar informant de tots els afers importants que passin a Ca' la Vila. Considerem la informació com una eina bàsica per al bon funcionament de la democràcia.

El passat dia 31 de maig, es va fer un Ple extraordinari per a decidir les sessions a celebrar en aquests propers quatre anys. Es va arribar als següents acords:

- Comissió Municipal Permanent: Tots els divendres.
- Ajuntament Ple: Ultims divendres de cada mes.

Després, i continuant amb l'ordre del dia, es van nomenar els diferents càrrecs a cobrir a l'Ajuntament i que són aquests:

- Primer Tinent d'Alcalde: AMADEU PADULLES i SERRA.
- Segon Tinent d'Alcalde: PASQUAL CASTELLA i VILA.
- Tercer Tinent d'Alcalde: JOSEP M.ª TORRES i SABE.
- Regidor d'Hisenda: BAPTISTA BALAGUERO i ANTONIJOAN.
- Regidor d'Urbanisme i Obres Públiques: PASQUAL CASTELLA i VILA.
- Regidor de Cultura i Informació: AMADEU PADULLES i SERRA.

- Regidor d'Ensenyament, Joventut i Festes: JOSEP M.ª LLUCH i BARO.
- Regidor d'Esports: JOSEP M.ª TORRES i SABE.
- Regidor d'Agricultura, Bombers i Agregats: MIQUEL PARIS i OMEDES.
- Regidor de Serveis, Parcs i Jardins: ANTONI PENELLA i FARRAN.
- President de la Comissió de Governació: JOSEP HUGUET i HERBERA.
- Delegat de l'Ajuntament d'Agramunt a la Comissió Expectant de Regants, canal Segarra-Garrigues: MIQUEL PARIS i OMEDES.
- Delegat de l'Ajuntament d'Agramunt a la Comissió del Parc de Bombers Comarcal: MIQUEL PARIS i OMEDES.
- Delegat de l'Ajuntament d'Agramunt a la Comissió Comarcal d'Esports: JOSEP M.ª TORRES i SABE.
- Delegat de l'Ajuntament d'Agramunt a la Comissió de Cultura de Lleida: AMADEU PADULLES i SERRA.
- Delegat de l'Ajuntament d'Agramunt a les juntes escolars: JOSEP M.ª LLUCH i BARO.
- Candidat de l'Ajuntament d'Agramunt a la Comissió Provincial d'Urbanisme: JOSEP HUGUET i HERBERA.

— Membres de la Comissió Municipal Permanent:

- JOSEP HUGUET i HERBERA.
- AMADEU PADULLES i SERRA.
- PASQUAL CASTELLA i VILA.
- JOSEP M.ª TORRES i SABE.
- JOSEP M.ª INGLES i MORTES.

— Dipositari: JOSEP M.ª TORRES i SABE.

— Junta Municipal de Reclutament:

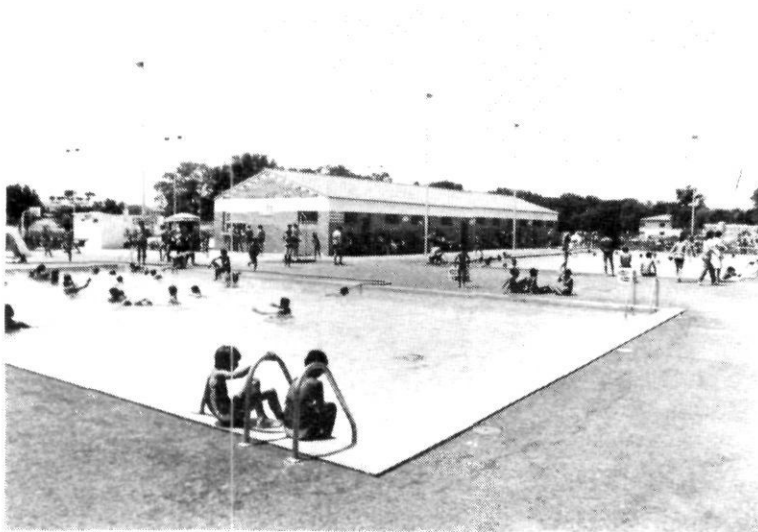
- President: JOSEP HUGUET i HERBERA.
- Vocal : AMADEU PADULLES i SERRA.
- Vocal : PASQUAL CASTELLA i VILA.
- Vocal : JOSEP M.ª TORRES i SABE.

RECTIFICACIÓ

En la secció de l'Ajuntament Informa del passat mes de maig i en «Terminis de pagament, apartat B: En periode de constrenyiment», hi ha una errada que aclarim tot seguit:

Hi diu: «Amb recàrrec del 20% a partir del 17 de juliol de 1.983».

Hi ha de dir: «Amb recàrrec del 20% a partir de l'1 d'agost de 1.983».

Un final de primavera extraordinariament calorós, féu omplir de banyistes les Piscines Municipals a partir de l'onze de juny.

Panoràmica dels treballs d'extinció de l'incendi d'un immoble dels carrers Sant Joan - Pas de Ronda el 16 de maig al mati.

NOMÉS ERA PRIMAVERA

per Guillem Viladot

La Generalitat de Catalunya ens ha restaurat la façana principal de la nostra església parroquial, monument nacional, orgull de propis i estranys, joia del romànic lleidatà, testimoni dels nostres avantpassats, etc. Tot això és cert, certíssim, i moltes més coses. I també és cert que la restauració, que ha dirigit l'arquitecte Dr. Bonet, ha estat molt ben aconseguida. A mi, en aquest moment, tot això, aquestes pedres venerables, aquestes arquivoltes, aquesta columnata, el timpà i tota la literatura més o menys erudita que s'ha fet o es pot fer respecte el nostre temple, ara no m'interessa ni poc ni gaire. Es més, en aquest precís moment estic a punt de renegar-ne. Aquesta arqueologia, aquesta pedra morta, aquesta història fossilitzada, aquesta humanitat erudita més aviat em produeix neguit i depressió. Per què?

Els estats d'ànim, és clar, no es produeixen gratuïtament, sinó que hi ha una causa que els determina. I quina ha estat la causa que m'ha provocat aquesta animadversió vers el nostre monument nacional?

Fa dies que el poble, tot ell, es troba embolcallat de primavera. Les sabes dels blats són com una mena de llençol verdíssim damunt els bancals i les paradés. Els pollancre del Passeig han florit i les seves fertilitats han inundat les places i els carrers d'unes volves entre traslúcides i ingràvides. I sota de molts balcons, les orenetes, hi han fet niu. Han fet niu a les entrades de les masies i també a les arquivoltes de la façana principal del nostre temple parroquial, com cada any, com cada cop que ha estat primavera al llarg dels segles, des del segle XII. Com si aquests nius fossin una brodadura més enmig de les filigranes de les arquivoltes.

Fins ara, aquests nius s'havien respectat, però avui jo he vist com algú, enfilat dalt de tot d'una escala, valent-se d'una canya, netejava el romànic de les arquivoltes fent caure els nius, rasant-ne amb aplicació i eficàcia el fang amb què havien estat bastits. No n'ha quedat ni un. D'un d'aquests nius, en badar-se sota l'agressió de la canya, n'ha sortit una oreneta que estava covant. Tota l'arquitectura ecològica dels oronells, feta de fang i de saviesa, ha estat enderrocada, i a cops he vist com de la punta de la canya queien avall trossos de niu i uns petits, minúsculs ous.

En acabada la feina, la canya i l'escala han desaparegut, però l'espai blavíssim de la plaça s'ha convertit en una follia d'orenetes que, esmaperdudes, no paraven d'anar i de venir com si anunciessin, aneu a saber a qui, que el seu ordre havia estat agredit i arrasat. Ha estat un dels espectacles més angoixants que he presenciat darrerament. En nom de la cultura s'havia malmès l'ordre natural. En nom de l'art s'acabava d'agredir l'ecologia. En nom de la bellesa cultural s'escarnia la bellesa natural. I mentre era testimoni d'aquestes orenetes enfollides, m'ha vingut a la memòria allò que sembla ser cert del tot: la cultura és el que ens separa de la naturalesa.

Un cop a casa, he rumiat totes aquestes coses, i un cop més he pogut constatar que les civilitzacions són això: uns espais on no paren de citar-se les contradiccions més punyents.

Certament hi hauríem d'estar acostumats a aquestes coses, ja que som persones civilitzades. Però costa, sobretot quan tips de protagonistar coses molt importants, tot d'una ens adonem que només és primavera.